

Article history:

Received: 5 August 2023

Received in revised form: 17 October 2023

Accepted: 9 December 2023

Published online: 21 May 2024

Identifying Factors Affecting the Development of Talent in Children's Sports with the Approach of Educational Sports in Iran

Mohammad Hasan Abdolahi

Assistant Professor of Sports Management, Shiraz University, Shiraz, Iran. E-mail: abdollahi.1975@yahoo.com

Ali Abolhoseini

PhD Student of Sport Management, Lecturer at the Faculty of Physical Education of Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran. E-mail: a_abolhoseini@atu.ac.ir

Sajad Gholami Torkseloye

Assistant Professor, Physical Education and Sports Sciences, Department of Sports Management, Apadana University, Shiraz, Iran E-mail: s.gholami_2020@yahoo.com

Shohre Anami Araghi

Payam Noor University assistant professor E-mail: enami1387@yahoo.com

Article Info

ABSTRACT

Article type:
Research Article

Keywords:

Championship
sport
Development,
children's sports,
Educational
sports
,
Talent search

Introduction: The aim of the present study was to identify the factors affecting the development of talent in children's sports with thematic analysis approach.

Method: The present qualitative research was conducted with thematic analysis **Method** and the statistical population of this research is all the professors of physical education and sports sciences of the country's universities (specifically, sports management and movement behavior), professors and education experts, elites of general sports and all people. Who are active in the field of educational sports, public and talent search. The sampling method was purposeful. A semi-structured interview was used.

Results: During interviews with 17 people, the interviews reached the point of theoretical saturation. 88 concepts were extracted in the form of 22 sub-themes in the coding process and 9 main themes with the title "Development of resources and facilities, social conditions, advertising and capital factors, weakness of administrative systems, systemic weaknesses, prosperity, competitiveness, financial and economic support of the family, emotional and behavioral supports" were classified.

Conclusion: Considering the importance of the findings, which are a combination of social, scientific, cultural and educational elements, it is suggested that these elements be included in macro-policies and long-term plans in sports and non-sports institutions related to talent acquisition as developmental strategies. The concept and each of the concepts should be used as executive mechanisms in order to find a suitable solution to improve the level of sports in national and international dimensions and to improve the country's position in the new world order.

Cite this article: Cite this article: abdolahi, M. H. , Abolhoseini, A. , Gholami Torkseloye, S. and Anami Araghi, S. (2024). Identifying factors affecting the development of talent in children's sports with the approach of educational sports in Iran. *New Approaches in Sports Mmanagement*, 12(44), 18-33. doi: 10.22034/ntsmj.2024.2030025.1018

Publisher: Iranian Scientific Association of Sports Management

Extended Abstract

Introduction

Throughout the sports world and at the highest levels of team sports, huge investments are made to recruit the most talented athletes who can help organizations achieve their goals (Baraclough et al. 2022). With this in mind, sports organizations continue to invest in the identification and development of talented young athletes within their academy systems with the goal of discovering their elite world-class athletes (Larkin et al. 2018).

Methods

The method of the current research is qualitative and has been carried out using the thematic or theme analysis approach. Thematic method is the most conventional and practical method of qualitative data analysis, and in fact, it is based on inductive analysis; That is, the findings are both the product of the goals set by the researcher and the product of the analysis of what has been heard (Mohammadpour, 2018). The statistical population of this research is all professors of physical education and sports sciences at universities in the country, especially sports management and movement behavior (professors who have at least two books or articles on the topic under discussion), professors and education specialists (professors who have worked continuously with children for at least 5 years), the elites of public sports (the officials of children's sports associations) and all the people who are active in the field of educational, public sports and talent search. A semi-structured interview was used. The sampling method was purposeful and the sampling continued until theoretical saturation was reached.

Results

As mentioned in the methodology discussion, the research findings were collected through semi-structured interviews with 17 experts and experts in the field of talent search and sports. Table 2 shows the demographic characteristics of the study participants.

Conclusion

As a general conclusion, it should be acknowledged that in the last two decades, many countries of the world have paid special attention to the concept of talent search in sports and have implemented its implementation mechanisms to be used as a suitable solution to improve the level of sports in national and international dimensions. be placed and bring many positive economic, cultural, social and political effects. It can be effective to have a basic plan for talent search, to present a comprehensive plan for talent search and to allocate sufficient financial resources for talent search and to establish constructive communication between institutions in charge of talent search. Due to the fact that the talent search process is a complex, time-consuming and costly process, and its completion requires a good attitude, it is suggested to strengthen the facilitators of this process. For this purpose, it is necessary to use the experiences of the countries that have the style in the matter of talent search for student sports, to provide facilities and tools, to develop specialized human resources that can work in the matter of talent search, and to develop schools that specialize in certain fields. Sports facilities should be built. Since the predictive power of talent tests for the future is not enough and it is difficult to predict specialized functions, it is suggested to pay attention to the above principles in the matter of talent detection. Sports has many economic effects, which include direct economic effects such as production of goods, production of services, sports exports, job creation and sports tourism, and indirect economic effects such as reducing treatment costs, improving health, increasing the efficiency of the workforce and wealth. Making people's leisure time mentioned.

Keywords: Development, Children's sports, Educational sports, Talent search, Championship sport

Acknowledgment: We are grateful to all the participants in the research process.

شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی در ایران

استادیار، بخش تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران رایانامه:

abdollahi.1975@yahoo.com

دانشجوی دکتری، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه:

a_abolhoseini@atu.ac.ir

استادیار، تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آپادانا، شیراز، ایران. رایانامه: s.gholami_2020@yahoo.com

استادیار، دانشکده آمار، دانشگاه پیام نور، ایران. رایانامه: enami1387@yahoo.com

محمدحسن عبدالهی

علی ابوالحسینی

سجاد غلامی ترکسلویه

شهره انعامی عراقی

چکیده

اطلاعات مقاله

مقدمه: هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد تحلیل تماتیک بود.

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

روش: پژوهش کیفی حاضر با روش تحلیل تماتیک انجام گرفت و جامعه آماری این تحقیق کلیه اساتید تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های سطح کشور (به طور خاص مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی)، اساتید و متخصصین تعلیم و تربیت، نخبگان ورزش همگانی و تمامی افرادی که در زمینه ورزش تربیتی، همگانی و استعداد یابی فعالیت دارند، بود. روش نمونه گیری به صورت هدفمند بود. از مصاحبه نیمه ساختار یافته استفاده گردید.

کلیدواژه‌ها:

استعدادیابی،

توسعه،

ورزش کودکان،

ورزش تربیتی،

ورزش قهرمانی

یافته: طی مصاحبه با ۱۷ نفر، مصاحبه‌ها به نقطه اشباع نظری رسید. ۸۸ مفهوم استخراج شده در قالب ۲۲ تم فرعی در فرآیند کدگذاری و ۹ تم اصلی با عنوان «توسعه منابع و امکانات، شرایط اجتماعی، عوامل تبلیغاتی و سرمایه‌ای، ضعف سیستم‌های اداری، ضعف‌های سیستمی، شکوفایی، رقابت‌پذیری، حمایت مالی و اقتصادی خانواده، حمایت‌های عاطفی و رفتاری» طبقه‌بندی شدند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به اهمیت یافته‌ها که ترکیبی از عناصر اجتماعی، علمی، فرهنگی و آموزشی .. است، پیشنهاد می‌گردد این عناصر در سیاست‌گذاری‌های کلان و برنامه‌های بلندمدت در نهادهای ورزشی و غیرورزشی مرتبط با امر استعدادیابی به عنوان راهبردهای توسعه‌گرا قلمداد و هر کدام از مفاهیم به عنوان سازکارهای اجرایی در جهت راه‌حلی مناسب برای ارتقا سطح ورزش در ابعاد ملی و بین‌المللی مورد استفاده قرار گیرد و باعث ارتقاء جایگاه کشور در نظم نوین جهانی گردد.

استناد: عبدالهی، محمد حسن، ابوالحسینی، علی، غلامی ترکسلویه، سجاد و انعامی عراقی، شهره . (۱۴۰۳). شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی در ایران. *رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی*، ۱۲(۴۴)، ۱۸-۳۳. doi: 10.22034/ntsmj.2024.2030025.1018

ناشر: انجمن علمی مدیریت ورزشی ایران

مقدمه

در سرتاسر جهان ورزش و در بالاترین سطوح ورزش‌های تیمی، سرمایه‌گذاری‌های گزافی برای استخدام با استعدادترین ورزشکاران انجام می‌شود که می‌توانند به سازمان‌ها در دستیابی به اهداف خود کمک کنند (باراکلاف و همکاران ۲۰۲۲). با در نظر گرفتن این موضوع، سازمان‌های ورزشی به سرمایه‌گذاری برای شناسایی و توسعه ورزشکاران جوان با استعداد در سیستم‌های آکادمی خود با هدف این که بتوانند ورزشکاران نخبه کلاس جهانی خود را کشف کنند ادامه می‌دهند (لارکین و همکاران ۲۰۱۸). به عنوان مثال،^۱ UK Sport تقریباً ۱۰۰ میلیون پوند در سال برای توسعه ورزش قهرمانی هزینه می‌کند. این در حالی است که در حالی که جوایز و هزینه‌های ورزشی برای دستیابی به موفقیت در کشورهای کوچکتر کمتر از مورد ذکر شده نیست، طوری که سنگاپور ۱ میلیون دلار جایزه برای مدال طلای المپیک در نظر گرفته (ویلیامز و همکاران ۲۰۲۰). به دنبال سرمایه‌گذاری در این بحث، ورزش جوانان به طور فزاینده‌ای حرفه‌ای می‌شود، به طوری که سازمان‌ها اکنون منابع قابل توجهی را برای شناسایی استعدادها^۲ (TID) فراهم می‌کنند. TID به عنوان "شناسایی بازیکنان شرکت کننده در ورزش که پتانسیل برتری دارند تعریف شده است (وانگ و همکاران ۲۰۱۶). دستیابی به این موفقیت مطلوب به چیزی بیش از انتخاب با استعدادترین افراد نیاز دارد، بدون سرمایه‌گذاری قابل توجه در سطح فردی و محیطی، استعداد ذاتی هرگز کافی نخواهد بود (میلز و همکاران ۲۰۱۸). از طرفی مفهوم توسعه^۳ برای عموم مردم قابل فهم و روشن است و مردم تاحدی می‌دانند که رفاه اجتماعی و همچنین آزادی و عدالت در زیست اجتماعی آنها با توسعه، سطح بالاتری خواهد یافت (خرم و همکاران ۲۰۲۱). توسعه، نوع یا حالتی از دگرگونی اجتماعی است که انسان برای دست یابی به نیازها و خواسته‌های خود در محیط ایجاد می‌کند. انسان همواره تلاش می‌کند محیط زیستی و اجتماعی خود را در جهت پاسخگویی به نیازهای خویش دگرگون سازد (خرم و همکاران ۲۰۲۱). توسعه به معنی بازسازی جامعه بر اساس اندیشه‌های جدید تعبیر می‌شود. این اندیشه‌های تازه در دوران مدرن، شامل سه اندیشه علم‌باوری، انسان‌باوری و آینده‌باوری است. به همین منظور باید برای نیل به توسعه، سه اقدام اساسی درک و هضم اندیشه‌های آینده، تشریح و تفصیل این اندیشه‌ها و با ایجاد ابزارهای جدید آینده‌شناسی، تحقق عملی این اندیشه‌ها صورت پذیرد (مرستو و همکاران ۲۰۲۰). بر این اساس ورزش در نظام برنامه‌ریزی توسعه کشور، ظرفیت و قابلیت زیادی در بقا و پیشرفت جامعه دارد که اتکا به آن می‌تواند پشتوانه‌ای قوی در برنامه‌های توسعه کشور باشد (جمالی و همکاران ۲۰۱۶). به همین دلیل توسعه ورزش و تربیت بدنی بخش مهمی از توسعه اقتصادی - اجتماعی در هر جامعه است و ارائه برنامه‌های استراتژیک در بخش‌های مختلف آن از اهمیت خاصی برخوردار است (جوادیور و سمیع نیا ۲۰۱۳). فرایند توسعه ورزش از ورزش تربیتی آغاز می‌شود و برای حرکت افقی در مسیر هرم، توسعه طبقه زیرین ضروری است (احسانی و کشکر ۲۰۱۳). ورزش تربیتی، برنامه ورزشی است که در واحدهای آموزش رسمی شامل مدارس، دانشگاه‌ها و سایر موسسات آموزش عالی کشور انجام می‌شود (مرکز آمار ایران، ۲۰۱۷). ورزش تربیتی به تولید مدارس، موسسات آموزشی و دانشگاه‌ها با دو بخش ساعات تربیت بدنی و فوق برنامه پیگیری می‌شود (قاسم زاده و همکاران ۲۰۱۷). بسیاری از اهداف اساسی تربیتی در ورزش‌ها و بازی‌ها نهفته است و از طریق بازی‌ها و ورزش‌ها به صورت آموزش مستقیم و غیرمستقیم، می‌توان به اهداف اساسی تربیتی در بعد جسمانی، عقلانی، اجتماعی، عاطفی و اخلاقی دست یافت. این موضوع در تحقیقات گذشته نیز مورد توجه بوده است. بطور مثال نوسنچاک^۴ (۱۹۸۱) پس از بررسی ۲۴ نفر از نوجوانانی که رفتارهای ایدایی و پرخاشگری داشتند به این نتیجه رسید که آموزش کاراته موجب کاهش رفتارهای پرخاشگرانه در نوجوانان شده است. همچنین ترلسون در پژوهشی نشان داده است که ورزش تأثیر بسزایی در کاهش پرخاشگری کودکان و نوجوانان داشته است. علاوه بر کاهش پرخاشگری، ورزش موجب افزایش عزت نفس، پایین آمدن اضطراب و افزایش آرمیدگی در کودکان و نوجوانان شده است. در پژوهش گیبل-هال^۵ و همکاران (۱۹۹۳) نیز تأثیر مثبت تمرینات جسمانی بر رفتار و وضعیت روانشناختی و اجتماعی کودکان به تأیید رسید. لذا توجه به ورزش تربیتی، در توسعه اجتماعی کودکان و

۱ آژانس دولتی است که مسئول سرمایه‌گذاری در ورزش المپیک و پارالمپیک در بریتانیا است

نوجوانان، نقشی مهم و ضروری ایفا می‌کند. لذا لازم است عواملی که در توسعه ورزش کودکان مؤثر است شناسایی شوند و اقداماتی در این زمینه صورت گیرد. برای داشتن تغییرات اثربخش، ما باید دانش خود را نسبت به فرآیند توسعه ورزش افزایش دهیم که استمرار یا بقای برنامه‌های قبلی را دنبال می‌کند. باید ببینیم در ابتدا سن کودک چه سنی است؟ و توسعه چیست؟ و چه عواملی را توسعه ورزش می‌گویند؟ طبق گفته مجله آمریکایی تغذیه بالینی در سال ۲۰۲۰ تقسیم‌بندی رشد و سن افراد را می‌توان اینطور تعریف کرد که نوزادی (لحظه تولد تا ۱ سالگی)، نوپایی (۲ تا ۳ سالگی)، کودکی (۴ تا ۸ سالگی)، بلوغ (۹ تا ۱۳ سالگی)، نوجوانی (۱۴ تا ۱۸ سالگی)، جوانی یا بزرگسالی (۱۹ تا ۳۱ سالگی)، میانسالی (۳۱ تا ۵۰)، کهنسالی (۵۱ به بالا) را شامل می‌شود. همچنین تقسیم‌بندی دیگری در رابطه با رشد مراحل را معرفی می‌کند: کودکی شامل شیرخوارگی، ۰-۲ سالگی، سن بازی، ۲-۶ سالگی، میان کودکی، ۷-۱۱ سالگی، جوانی شامل: جوانی ۲۳-۴۰ سالگی، میان سالگی، ۴۰-۶۵ سالگی، پیری: بالای ۶۵ سالگی را شامل می‌شود. از طرفی می‌توان اذعان داشت که آموزش و پرورش به عنوان یک فرآیند تعریف شده است که از طریق آن فرهنگ‌های ورزشی ممکن است رشد و شکوفایی داشته باشند و تأثیرات انسانی بسیاری در زندگی ملل و شهروندان آنها بوجود می‌آورد (مانی و همکاران ۲۰۱۸). آموزش ورزش باید بر روی چگونگی برطرف ساختن تمام موانع موجود در امر ورزش برای دانش آموزان و دانشجویان تمرکز کند (راتن و همکاران ۲۰۱۸). فرایند یادگیری در اجتماع، نحوه آموزش را شامل می‌شود و اجتماعی شدن بخشی از آموزش ورزش است. آموزش ورزش، تمایل دارد با توجه به روش‌های تدریس تثبیت شده قابل اعتماد، فرهنگی پدید آورد که از حفظ وضعیت موجود خودداری می‌کند و دائم به جلو حرکت نماید (۱۰). بخش ورزش تربیتی، تبدیل به بحث مهمی در جهان شده است و به دیگر بخش‌های جامعه کمک می‌کند (مریستو و همکاران ۲۰۲۰). کودکان و نوجوانان باید به عنوان بذر نو کاشته تمامی مولفه‌های ورزش و جامعه بسیار مورد توجه قرار بگیرند و در نظر و تفکر برنامه‌ریزان به عنوان یکی از محرک‌های اصلی توسعه کشور وجود داشته باشند. بار-ور^۱ (۱۹۷۵) مدلی را برای استعدادیابی ورزشی در کودکان مطرح کرد و در این مدل به تمام جنبه‌های رشدی کودک توجه کرد. او پنج مرحله را برای کشف استعدادهای ورزشی عنوان کرد. این پنج مرحله شامل ارزیابی کودکان با استفاده از یک رشته متغیرهای ریخت‌شناسی، روان‌شناختی و عملکردی، تعیین ضریب نتایج با یک شاخص رشد برای سن زیستی، آزمون واکنش کودکان به تمرین، ارزشیابی تاریخچه خانوادگی کودکان و ارائه مدل نهایی است. بر این اساس آمار منتشر شده توسط سازمان ثبت احوال کشور در سال ۱۳۹۴، ۱.۲۳ درصد جمعیت کشور کودک و نوجوان و ۳.۲۶ درصد جوانان بوده است و بیانگر این موضوع است که تقریباً نصف جمعیت کشور ما به کودکان، نوجوانان و جوانان مربوط می‌شود و آینده ورزش کشور به دست این طبقه می‌باشد. بنابراین راهبردهای بومی برای استعدادیابی و هدایت این قشر بسیار مهم است. دادگر و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهشی با موضوع شناسایی عوامل مؤثر استعدادیابی ورزش دانش آموزی در سامانه جامع مدیریت اطلاعات دریافتند وجود سیستم مدیریت اطلاعات جامع برای استعدادیابی ورزشی دانش‌آموزی بسیار ضروری است زیرا تصریح شد که مباحث بودجه، جذب حامیان مالی و سرمایه‌گذاری در برگزاری برنامه‌های استعدادیابی ورزشی دانش‌آموزی معنا ندارد.

سالانه بخش چشمگیری از منابع در ورزش صرف می‌شود، اما متأسفانه اولویت‌بندی مشخصی در زمینه توزیع منابع در ورزش کشور وجود ندارد (حسینی و همکاران ۲۰۱۳). همچنین توجه به برخی شاخص‌های ورزشی مشخص می‌کند که توسعه ورزش در تمامی نقاط کشور یکسان نیست و از ظرفیت کلیه استان‌ها در امر توسعه ورزش کشور بهره برداری نشده است. مساله مهم در ناهمگنی توسعه ورزش کشور علاوه بر نابرابری‌های ورزشی ناشی از عدم تعادل اقتصادی، عدم توزیع مناسب منابع و امکانات موجود و ساختار خاص نظام برنامه‌ریزی است. از این رو، لازمه کاهش تفاوت‌های استانی از لحاظ توسعه یافتگی ورزشی، توجه به برنامه‌ریزی منطقه‌ای و پیروی از سیاست‌های متعادل و متوازن در ایجاد فرصت برابر منابع و امکانات و در یک کلام، تهیه و اجرای برنامه‌های آمایش سرزمین است (عباسی و همکاران ۲۰۲۱). از طرفی هیچ‌بنگاه اقتصادی و خدماتی در خلأ فعالیت نمی‌کند؛ همه سازمان‌ها همانند یک سیستم پویا و ارگانیک در داخل محیطی قراردارند که هریک از آنها با دیگر اجزای محیط در تعامل متقابل هستند و بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند و از یکدیگر تأثیر می‌پذیرند (مریستو و همکاران ۲۰۲۰). سازمان‌های ورزشی مانند اکثر سازمان‌ها و نهادهای دیگر حوزه‌ها برای بقا و دوام در عرصه رقابت جهانی به سازمانی راهبرد محور تبدیل شده‌اند؛ زیرا تفکر راهبردی در جستجوی چرخه‌های زاینده و پاینده برای سازمان

است (باراکلاف و همکاران ۲۰۲۲). به طوری که بسیاری از سازمان‌های ورزشی کشورهای مختلف بر حسب مأموریت خود راهبرد لازم را تهیه کرده و با اجرای آن به موفقیت‌های خوبی دست یافته‌اند. با حاکمیت چنین تفکری، برخی سازمان‌های ورزشی برای توفیق در مأموریت خود، راهبرد سازمانی آن مجموعه را تدوین کرده‌اند. امروز دیگر تردیدی نیست که ساختار سازمان‌ها به گونه‌ای پیچیده شده که آنها بدون برنامه‌ریزی دقیق به هیچ وجه نمی‌توانند به حیات خود تداوم ببخشند و سازمان‌های ورزشی نیز از این مقوله مستثنا نیستند. از این رو هر سیستمی جهت موفقیت باید اهداف مشخص داشته باشد و نحوه و زمان رسیدن به آن اهداف را مشخص سازد (آصفی ۲۰۱۷). کشور ایران با معرفی قهرمانان بزرگ و کسب مدال در مسابقات المپیک و جهانی نشان داده است که منبعی غنی از استعداد‌های ورزشی و مربیان متبحر است. اما مطمئناً ادامه و پیشرفت در این عرصه بدون داشتن برنامه‌های ترغیبی در سطوح پایه مانند کودکان و نوجوانان امکان پذیر نیست. با وجود این ضرورت به نظر می‌رسد جای این بخش در طرح آمایش ورزش مغفول واقع گشته و توجهات را از این سرچشمه اصلی دور کرده است و همچنین پژوهش‌ها کمتر از دیدگاه مدیریتی به امر استعدادیابی پرداخته‌اند و بیشتر تمایل به بررسی رفتارهای تفریحی ورزشی داشته است و پژوهشی که در آن توسعه ورزش و فعالیت بدنی کودکان به طور همزمان بررسی شده باشد بسیار کم و اندک است. زمانی که کودکان فعالیت بدنی پویایی دارند، دنیا را دوباره از نو می‌سازند. آنها چیزی که هست را با چیزی که ممکن است اتفاق بیافتد ترکیب می‌کنند و رخدادها را به گونه‌ای جلوه می‌دهند که هرگز در تاریخ بشر نظیر آن وجود نداشته باشد. به همین دلیل آنها اصول نوآوری و تحول را به گونه‌ای مجسم می‌کنند که در پس هر خلاقیت در دوره تمدن بشری نهفته است. بر همین اساس ورزش تربیتی و همگانی کودکان می‌توانند دو بازوی مهم ورزش کودکان در کشور باشند تا با قرارگیری در قالب برنامه‌های استعدادیابی بتوانند سهم قابل توجهی را در تضمین آینده ورزشی و سلامتی مردم کشور ایفا نمایند. بنابراین تحقیق حاضر در تلاش برای پاسخ به این سوال است که به عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی چیست؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر، کیفی و با استفاده از رویکرد تحلیل تماتیک یا مضمون انجام شده است. روش تماتیک، متعارف‌ترین و کاربردی‌ترین روش تحلیل داده‌های کیفی می‌باشد و در واقع بر مبنای تحلیل استقرایی استوار است؛ یعنی یافته‌ها هم محصول اهدافی است که محقق تعیین کرده است و هم محصول تجزیه و تحلیل شنیده‌ها است (محمدپور، ۱۳۸۸). جامعه آماری این تحقیق کلیه اساتید تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های سطح کشور به طور خاص مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی (اساتیدی که حداقل دو کتاب یا مقاله در موضوع مورد بحث داشته‌اند)، اساتید و متخصصین تعلیم و تربیت (اساتیدی که حداقل ۵ سال کار مداوم با کودکان داشته‌اند)، نخبگان ورزش همگانی (مسئولان انجمن‌های ورزش کودکان) و تمامی افرادی که در زمینه ورزش تربیتی، همگانی و استعدادیابی فعالیت داشتند، بود. در این پژوهش از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته استفاده گردید. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند بود و نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. طی یک پروسه و مصاحبه با ۱۵ نفر، مصاحبه‌ها به نقطه اشباع نظری رسید اما برای اطمینان دو مصاحبه دیگر انجام گرفت. سوالات مصاحبه شامل مواردی چون به نظر شما مهم‌ترین عوامل توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان چیست؟ و... برای تحلیل یافته‌ها اطلاعات مصاحبه‌ها با دقت گوش داده شد. سپس مصاحبه‌ها کلمه به کلمه روی کاغذ پیاده شدند. عبارت و جملات مهم تعیین شده و کد اولیه تنظیم شد، سپس بر اساس معنای کشف شده از جملات و عبارات کدهایی که با هم شباهت داشتند در هم ادغام شدند. بعد از چندین بار واری و بازخوانی مقوله‌های اصلی و فرعی مشخص شدند. برای اطمینان از اعتبار یافته‌ها محقق زمان کافی جهت جمع‌آوری داده‌ها در نظر گرفت و به منظور اطمینان از قابلیت داده‌ها محقق درگیری طولانی مدت با داده‌ها را حفظ کرد. درگیری مستمر ذهنی با داده‌ها افزایش وسعت اطلاعات و عمق اطلاعات را امکان‌پذیر نمود. برای بررسی ارزش واقعی بودن پس از شناسایی مولفه‌ها به مصاحبه‌شوندگان رجوع شد تا مقوله‌های به دست آمده را تایید نمایند تا در صورت نیاز مقوله‌ها اصلاح شوند. موازین اخلاقی گمنام بودن، محرمانه بودن اطلاعات، کسب اجازه ضبط صوتی مصاحبه و حق کناره‌گیری در زمان دلخواه از مواردی بودند که در این مطالعه رعایت شد. از آنجا که نظریه‌های علوم انسانی و رفتاری، در طول زمان قابل اصلاح و تعدیل هستند، به جای واژه روایی و پایایی از واژه‌های دیگر مانند مقبولیت^۱، قابلیت انتقال^۱ و تأییدپذیری^۲ استفاده می‌شود. مقبولیت به معنای واقعی بودن توصیف‌ها و یافته‌های

پژوهش اشاره دارد و عبارت است از درجه اعتماد به واقعی بودن یافته‌ها برای شرکت‌کنندگان پژوهش و برای زمینه‌های که این پژوهش در آن انجام شده است. پیتنی و پارکر^۳ (۲۰۰۹) سه روش (الف) منابع داده متعدد، (ب) تحلیلگران متعدد و (ج) روش‌های متعدد را برای افزایش مقبولیت پژوهش کیفی پیشنهاد کردند که در این پژوهش از روش تحلیلگران متعدد استفاده شد. در این راستا، در روند اخذ مصاحبه و تحلیل داده‌ها از دو دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد و دکتری مدیریت ورزشی که با موضوع تحقیق آشنایی داشتند، کمک گرفته شد. همچنین یافته‌های تحقیق در اختیار ۴ تن از مشارکت‌کنندگان قرار گرفت و از پیشنهادات آن‌ها استفاده گردید. قابلیت انتقال پژوهش، نشانگر تعمیم‌پذیری نتایج حاصله به سایر گروه‌ها و محیط‌های مشابه است. هر چند پیتنی و پارکر (۲۰۰۹)، معتقدند که این امر خارج از توانایی پژوهشگر کیفی است اما می‌توان با استخراج و ارائه حداکثری یافته‌ها (تا حد امکان) این بخش از روایی تحقیق را نیز تأمین کرد که در این پژوهش با درگیری طولانی مدت با داده‌ها و استخراج حداکثری و غیر تکراری مطالب سعی بر اجرای این توصیه شد. همچنین در مطالعه‌ی اشاره شده است که می‌توان با ارائه جزئیات و ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت‌کنندگان مانند سن، جنس، سابقه کار، تحصیلات و سایر موارد، به بهبود قابلیت انتقال کمک کرد (ویلیامز و همکاران ۲۰۲۰). در تحقیق حاضر برخی از ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت‌کنندگان گزارش شده است. تأییدپذیری نتایج پژوهش کیفی هنگامی که سایر محققان بتوانند به روشنی مسیر تحقیق و اقدامات انجام شده توسط محقق را دنبال کنند رخ می‌دهد. در همین رابطه استومل (۲۰۰۴) بیان می‌کند که هدف بررسی تأییدپذیری، مشخص کردن این است که آیا دو محقق (یا بیشتر)، می‌توانند بر روی تصمیم‌هایی که در طول مطالعه اخذ نموده‌اند، به توافق برسند؟ تصمیماتی پیرامون این که چه داده‌هایی جمع‌آوری شده، چگونه تفسیر شده‌اند و کاربردها یا ارتباط یافته‌های مطالعه در عمل چیست (میرسلیمانی و همکاران ۲۰۱۹). جهت تأییدپذیری، پژوهشگر می‌تواند یادداشت‌ها و مصاحبه‌ها را ثبت و ضبط کند و همچنین تمام روند پژوهش و مسیر تصمیمات خود در طی پژوهش را در گزارش بیان نماید که در این پژوهش سعی بر انجام این موارد شد. همچنین در تحقیق حاضر از پایایی باز آزمون^۴ برای محاسبه پایایی مصاحبه‌های انجام گرفته استفاده شده است. روش محاسبه پایایی بین کدگذاری‌های انجام گرفته توسط پژوهشگر به ترتیب زیر است:

$$\text{درصد پایایی آزمون} = \frac{2 \times \text{تعداد توافقات}}{\text{تعداد کل کدها}}$$

از بین مصاحبه‌های انجام گرفته، به صورت تصادفی، تعداد ۳ مصاحبه انتخاب شد و هر کدام از آنها دو بار در یک فاصله زمانی ۳۰ روزه (یک ماه) توسط پژوهشگر کدگذاری شدند. در این رابطه استملر (۲۰۰۱) در پژوهش خود میزان پایایی بیشتر از ۶۰ صدم را مورد تأیید و قابل قبول بیان نمود. نتایج حاصل از کدگذاری‌ها در جدول شماره ۱ آمده است. همانطور که در جدول شماره ۱، مشاهده می‌شود تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی ۳۰ روزه برابر ۴۰، تعداد کل توافقات بین کدها در این دو زمان برابر ۱۶، و تعداد کل عدم توافقات در این دو زمان برابر ۵ بود. پایایی باز آزمون مصاحبه‌های انجام گرفته در این پژوهش با استفاده از فرمول ذکر شده، برابر ۸۰ صدم است. با توجه به اینکه این میزان پایایی بیشتر از ۶۰ صدم است و قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید و قابل قبول است.

جدول ۱: نتایج پایایی

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	درصد پایایی باز آزمون
۱	P1	12	5	2	83%
۲	P3	15	6	1	80%
۳	P11	13	5	2	77%
	کل	40	16	5	80%

یافته‌های پژوهش

چنانچه در بحث روش‌شناسی ذکر شد یافته‌های تحقیق از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته با ۱۷ نفر از افراد متخصص و خبره در بحث استعدادیابی و ورزش گردآوری شد. جدول ۲ ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت کنندگان در مطالعه را نشان می‌دهد.

جدول ۲: اطلاعات جمعیت شناختی شرکت کنندگان در مصاحبه‌ها

فراوانی	گروه‌ها	
۸	زن	جنسیت
۹	مرد	
۴	کمتر از ۳۰	سن
۶	۳۱ تا ۴۰	
۷	بیش از ۴۰ سال	
۳	کمتر از ۱۵	سابقه کار (به سال)
۴	۱۵ تا ۲۰	
۵	۲۰ تا ۲۵	
۵	بیشتر از ۲۵	
۱۲	اساتید دانشگاه	شغل
۵	سایر متخصصان	
۶	استادیار	مرتبه علمی اساتید دانشگاه
۵	دانشیار	
۱	استاد	
۶	کارشناسی ارشد	تحصیلات
۱۱	دکتر	
۱۷	جمع کل	

عوامل تاثیرگذار حاصل از مصاحبه‌ها در قالب کدگذاری در جدول زیر نشان داده شده است.

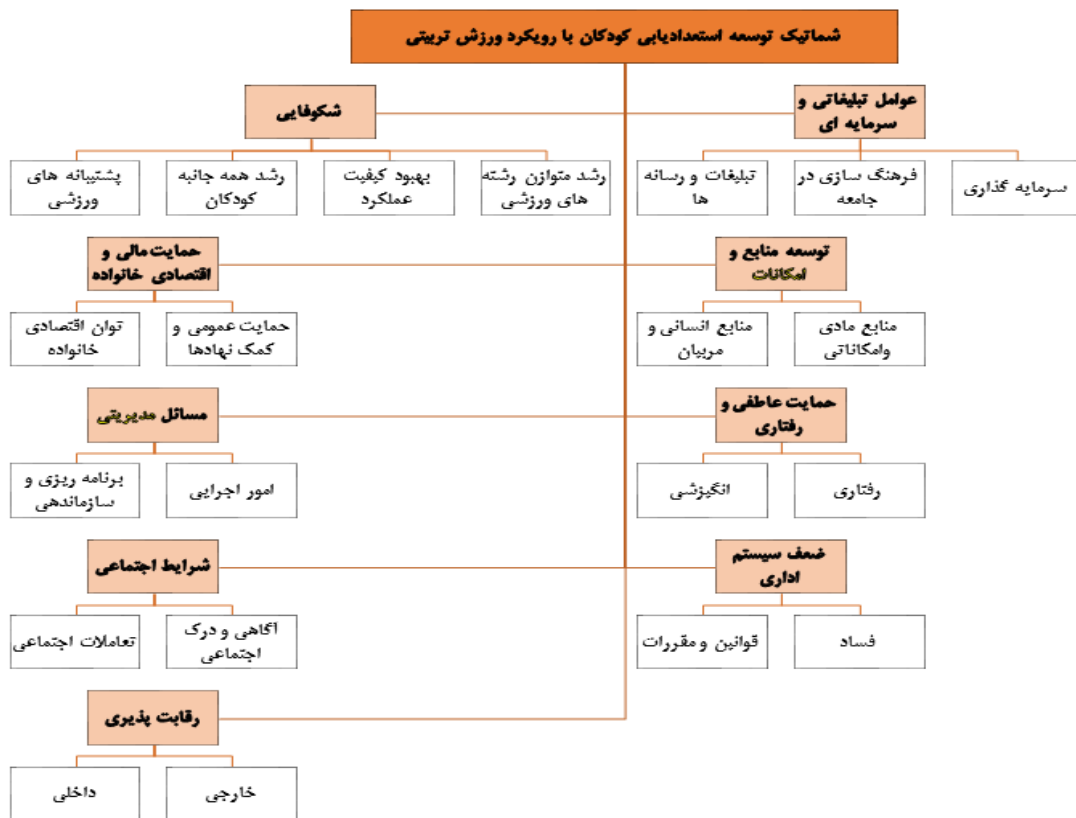
جدول ۳: کدگذاری عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان

تم‌های اصلی	تم‌های فرعی	مفاهیم
توسعه منابع و امکانات	توسعه منابع انسانی و مربیان کار آمد	ایجاد شرایط رفاهی و خدماتی برای مربیان و کودکان
		جلوگیری از هدر رفت استعدادهای
		سامان‌دهی منابع انسانی موجود
	توسعه منابع مادی و امکاناتی	شناسایی سخت‌افزاری مناسب
		ایجاد مراکز استعدادیابی و استعداد پروری
		استفاده بهینه از تجهیزات ورزشی
		شناسایی و کسب منابع مالی
شرایط اجتماعی	تعاملات اجتماعی	ایجاد نظام توسعه مالی برای استعدادیابی
		هدایت اسپانسر و حمایت مالی
		افزایش همکاری مراکز ورزشی با مدارس
	آگاهی و درک اجتماعی	علاقه جامعه به رویدادهای و فعالیت‌های ورزشی
		علاقه خانواده‌ها به ورزش و رشد استعداد ورزشی فرزندان
		توافق نسبی تمام اقشار جامعه بر اهمیت ورزش
		افزایش آگاهی خانواده نسبت به ورزش
		در دسترس بودن اخبار و اطلاعات ورزشی
		در دسترس بودن دانش و علوم ورزشی
		استفاده از تجربیات کشورهای موفق در زمینه استعدادیابی
	تبلیغات و رسانه‌ها	پوشش رویدادهای ورزشی حرفه‌ای
پوشش رویدادهای ورزشی همگانی		

عوامل تبلیغاتی و سرمایه‌ای	فرهنگ سازی در جامعه	افزایش نسبی پوشش ورزش زنان و کودکان
		ثبت اطلاعات عملکرد ورزشی هر کودک
		هدایت سازمان‌های و نهادهای مختلف به ورزش
		الگوسازی مناسب فرهنگی ورزشکاران موفق
		ایجاد شور و شوق در میان کودکان برای ورزش کردن
	سرمایه گذاری	الگوسازی از ورزشکاران موفق
		افزایش سرمایه گذاری در ورزش کودکان
		افزایش پایگاه‌های استعدادیابی در استان
		ایجاد شبکه‌های استعدادیابی
		اختصاص منابع کافی برای کشف و رشد استعداد
ضعف سیستم‌های اداری	قوانین و مقررات	ساخت یک سازمان و مرکز آموزشی در زمینه ورزش
		وجود قوانین دست و پاگیر
	فسادهای موجود در ورزش	عدم شفافیت قوانین مالی در حوزه استعدادیابی
		عدم شفافیت قوانین جزایی در حوزه استعدادیابی
		فامیل سالاری در روند استعدادیابی
مسائل مدیریتی	ضعف در برنامه‌ریزی و سازماندهی امور ورزش	استفاده از افراد نالایق و مریبان سفارشی در فرایند استعدادیابی
		ضعف برنامه‌ریزی در فرایندهای استعدادیابی
		ضعف برنامه‌ریزی در توسعه منابع انسانی (ورزشکار، مربی و ...)
		ضعف برنامه‌ریزی برای تهیه و نگهداری تجهیزات و اماکن ورزشی
	ضعف در امور اجرایی	ضعف در نظام استعدادیابی ورزش
		فقدان سیستم‌های استعدادیابی
		عدم بهره‌برداری صحیح از تجهیزات و اماکن موجود
		عدم اجرایی صحیح برنامه‌های موجود
		نیمه‌تمام رها کردن افراد کشف شده
		عدم توجه باشگاه‌ها به سرمایه گذاری و استعدادیابی در کودکان
شکوفایی	توسعه پستوانه‌های ورزشی	داشتن ورزشکاران مستعد جهت حضور در رقابت‌های معتبر
		داشتن بانک اطلاعاتی از استعداد‌های ورزشی
		راه اندازی کمپ‌های ورزشی با کمک مدارس
		همکاری محله، باشگاه‌ها، مدارس و مراکز علم ورزش
		همکاری بین مراکز و پایگاه‌های استعدادیابی با انجمن ها و باشگاه‌های ورزشی
	توسعه رشد همه جانبه کودکان	ایجاد مدارس ورزشی تخصصی
		افزایش شور و نشاط، تحرک و کاهش فقر حرکتی در بین کودکان
		ایجاد فرصت برای کودکان به منظور رشد در مسیر استعدادش
		رشد و پرورش بلندمدت استعداد‌های ورزشی کودکان
		احتمال نادیده گرفته نشدن کودکان مستعد در مسیر رشد ورزشی
بهبود کیفیت عملکرد	کمک به کودکان دارای تاخیر رشدی	
	افزایش پتانسیل توسعه باشگاه‌های ورزشی با محوریت کودک	
	ارایه خدمات اطلاعاتی مطلوب به باشگاه‌های جهت توسعه استعدادها	
	ارایه نتایجی در باره توانایی و ضعف‌های در جهت رشد ورزشی کودکان	
	سرمایه‌گذاری در تمامی رشته‌های ورزشی جهت حضور در رقابت‌های داخلی و بین‌المللی	
رقابت پذیری داخلی	رقابت پذیری داخلی	توسعه زیرساخت‌های ورزشی متناسب با استعداد‌های ورزشی تمامی رشته‌ها
		افزایش تعداد مشارکت کنندگان در برنامه‌های استعدادیابی
	رقابت پذیری خارجی	کشف استعداد‌های پنهان
		افزایش رقابت در بین استعداد‌های کشف شده در داخل کشور
		کسب جایگاه‌های بهتر در رویدادهای جهانی
حمایت مالی و اقتصادی خانواده	توان اقتصادی و حمایت مالی خانواده	مشارکت با افراد دارای استعداد بالاتر در رقابت‌های جهانی
		مشارکت در تعداد رشته‌های گسترده‌تر در سطح جهانی
		تهیه ملزومات (لباس و وسایل) ضروری ورزشی
		تهیه تغذیه متناسب ورزشی
		فراهم کردن ایاب و ذهاب

حمایت عمومی و کمک‌های نهادهای مربوطه	تهیه لوازم و امکانات
	ارائه خدمات آموزشی باکیفیت
	ایجاد شاخص‌ها و نورم‌های ورود کودکان در رشته‌های مختلف
	در اختیار گذاشتن اماکن ورزشی مناسب
	تقلیل هزینه‌های پزشکی و درمانی
	تأیید و همراهی دوستان و اعضای گروه همسالان
	تجهیز اماکن و تهیه لوازم ورزشی
	تقلیل هزینه‌های آموزشی
	شبکه سازی و ارتباط قوی با مدارس
	تسهیل هماهنگی بین آموزش‌های ورزشی و تحصیلی در مدارس
حمایت‌های عاطفی و رفتاری	ارائه مشوق‌ها و انگیزاننده‌ها برای دانش‌آموزان موفق
	ارائه مشوق‌ها و انگیزاننده‌ها برای مربیان و مدیران موفق
	معرفی و پوشش اجتماعی ورزشکاران و مجریان برجسته
	ارائه دانش رفتاری و عاطفی برای مربیان و دانش‌آموزان
	ارائه خدمات درمانی و مشاوره عاطفی رفتاری
	برقراری رابطه دوستانه بین مربیان و دانش‌آموزان
	ارائه خدمات درمانی و مشاوره عاطفی رفتاری
	ارائه دانش رفتاری و عاطفی برای مربیان و دانش‌آموزان

در این بخش مقوله‌های نهایی بدست آمده از کدگذاری گزینشی به صورت نقشه تماتیک نمایش داده می‌شود.

شکل ۱: نقشه تماتیک توسعه استعدادیابی کودکان با رویکرد ورزش تربیتی

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی بود که نتایج تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد ۹ مقوله توسعه منابع و امکانات، شرایط اجتماعی، عوامل تبلیغاتی و سرمایه‌ای، ضعف سیستم‌های اداری، ضعف‌های سیستمی، شکوفایی، رقابت‌پذیری، حمایت مالی و اقتصادی خانواده، حمایت‌های عاطفی و رفتاری عوامل مؤثر بر توسعه استعدادیابی

ورزش کودکان با رویکرد تربیتی می‌باشد که شامل ۲۲ مولفه توسعه منابع انسانی و مربیان کار آمد، توسعه منابع مادی و امکاناتی، توسعه منابع مالی و هزینه‌های موجود، تعاملات اجتماعی، آگاهی و درک اجتماعی، تبلیغات و رسانه‌ها، فرهنگ‌سازی در جامعه، سرمایه‌گذاری، قوانین و مقررات، فسادهای موجود در ورزش، ضعف در برنامه‌ریزی و سازماندهی امور ورزش، ضعف در امور اجرایی، توسعه پشتوانه‌های ورزشی، توسعه رشد همه جانبه کودکان، بهبود کیفیت عملکرد، رشد متوازن همه رشته‌های ورزشی، رقابت‌پذیری داخلی، رقابت‌پذیری خارجی، توان اقتصادی و حمایت مالی خانواده، حمایت عمومی و کمک‌های نهادهای مربوطه، انگیزشی و بهداشتی است. بر اساس یافته‌های تحقیق مقوله توسعه منابع و امکانات که شامل مؤلفه‌های مانند توسعه منابع انسانی و مربیان کار آمد، توسعه منابع مادی و امکاناتی و توسعه منابع مالی بودند. این یافته با نتایج آذر و همکاران (۲۰۲۱)، خسروی و همکاران (۲۰۲۲)، کوتینیو^۱ و همکاران (۲۰۱۶)، پیون^۲ و همکاران (۲۰۱۷)، ماهلانگو^۳ و همکاران (۲۰۱۹) و لارکین و همکاران (۲۰۱۸) همخوانی دارد. برای مثال آذر و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهش خود دریافتند که ۹ مضمون سازمان‌دهنده (توسعه تعاملات سازمانی، مدیریت مشارکتی، تشکیل گروه‌های کارآمد، تأکید بر روابط انسانی، اخلاق‌مداری، توسعه منابع انسانی، هدف‌مداری، تدوین شاخص‌های عملکرد، طراحی چرخه یادگیری سازمانی بر مبنای فناوری ژیمناستیک، مدیریت استعداد در ژیمناستیک، مدیریت ذینفعان بیرونی، منابع اقتصادی ژیمناستیک و منابع انسانی ژیمناستیک اثر معنی‌داری بر مشارکت و رویدادهای ژیمناستیک دارد. کوتینیو^۴ و همکاران (۲۰۱۶) در مقاله‌ای انتقادی روش‌های سنتی و بصری استعدادیابی را به چالش کشیدند و روش‌های مبتنی بر ارزشیابی کیفیت‌های ورزشکار در شاخص‌های اصلی را پیشنهاد کردند. پیون^۵ و همکاران (۲۰۱۷) مدلی مبتنی بر شاخص‌های اصل استعدادیابی ژیمناستیک زنان ارائه کردند و نشان دادند به کارگیری روش‌های علمی استعدادیابی، موجب کاهش هزینه‌ها می‌شود. مطالعات ماهلانگو و همکاران (۲۰۱۹) حاکی از آن بود که بودجه ورزش مدارس ناکافی است و بسیاری از مدارس با امکانات ضعیف یا بدون امکانات اداره می‌شوند. علاوه بر این، بیشتر پاسخ‌دهندگان موافق بودند که مدارس مربی اختصاصی ندارند و این امر توسعه و پرورش استعداد را با مشکل رو به رو می‌کند. بیشتر مدارس طبق الزامات چارچوب سیاست‌های ورزشی را تدوین کرده‌اند، اما اجرای آنها بسیار ضعیف است. در نتیجه بسیاری از آنها فعالیت‌های ورزشی را در تقویم مدرسه یا برنامه سال ادغام نمی‌کنند. در تبیین این داده می‌توان اظهار کرد که وزارت ورزش و جوانان در راس و سازمان‌های ورزشی زیربنا به عنوان سازمان‌های عملیاتی باید توجه ویژه‌ای را بر روی ایجاد شرایط رفاهی و خدماتی برای مربیان و کودکان، جلوگیری از هدر رفت استعدادها، ساماندهی منابع انسانی موجود، شناسایی سخت‌افزاری مناسب، ایجاد مراکز استعدادیابی و استعداد پروری، استفاده بهینه از تجهیزات ورزشی، شناسایی و کسب منابع مالی، ایجاد نظام توسعه مالی برای استعدادیابی، هدایت اسپانسر و حمایت مالی صرف کند تا این شاخص‌های به صورت همسو با یکدیگر در جهت توسعه استعدادیابی ورزشی نقش آفرینی کنند. ۲ مقوله شرایط اجتماعی و عوامل تبلیغاتی و سرمایه‌ای دیگر عوامل شناسایی شده بود که هر کدام از آنها شامل تعاملات اجتماعی، آگاهی و درک اجتماعی، تبلیغات و رسانه‌ها، فرهنگ‌سازی در جامعه و سرمایه‌گذاری بودند. این یافته‌ها با نتایج خرم و همکاران (۲۰۲۱)، عباسی و همکاران (۲۰۲۰)، قادرپور و همکاران (۲۰۱۹)، آصفی و همکاران (۲۰۱۷)، شریف‌آباد و همکاران (۲۰۲۲) و ویلیامز و همکاران (۲۰۲۰) همخوانی دارد. خرم و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان طراحی پارک ورزشی در شهر همدان با کاربری توسعه‌یافته اجتماعی شهری دریافتند وجود تأثیر مستقیم طراحی مناسب پارک ورزشی و توسعه و ترویج ورزش همگانی در شهر همدان بر افزایش نشاط اجتماعی شهری است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که با توجه به کمبود امکانات در دسترس برای شهروندان این شهر برای انجام فعالیت‌های ورزشی همگانی، طراحی اصولی پارک‌های ورزشی علاوه بر ارتقاء کیفیت بصری در شهر و افزایش بروز تعاملات اجتماعی متنوع در فضاهای شهری، به توسعه و ترویج فرهنگ ورزش همگانی، ارتقاء سلامت جسمی و روانی عمومی شهروندان و در نهایت افزایش نشاط اجتماعی شهری کمک شایانی خواهد کرد. از طرفی در پژوهش عباسی و همکاران (۲۰۲۰) نتایج نشان داد عوامل انگیزشی، نیازسنجی مشارکت

1 Coutinho

2 Pion

3 Mahlangu

4 Coutinho

5 Pion

عموم، شناسایی ظرفیت‌های دانشی، تمرکز زدایی و بخش‌بندی اقشار جامعه و توان مالی، ثبات مدیریتی، مدیریت واحد و متمرکز شهری، برنامه ریزی جامع و مدون، اطلاع رسانی، آگاهی بخشی و بهبود عوامل شناختی، شایسته‌گزینی و اهتمام به تخصص‌گرایی، هماهنگی و هم‌افزایی کلان در کشور، یکپارچه‌سازی و ایجاد ساختار کلان، پشتیبانی مالی، ایجاد درک و نگرش صحیح وضع و تغییر قانون‌های حمایتی و توسعه‌ای، حمل و نقل فعال شهری، دسترسی آسان، ارزان و امن، فراهم بودن زیرساخت‌های لازم، افزایش مشارکت عموم، بیان جذابیت‌های ورزش و محیط پیرامونی، بیان فواید فرهنگی اجتماعی ورزش، بیان فواید سلامتی و تندرستی افراد جامعه، ۲۰ شاخص تاثیرگذار بر ورزش شهروندی کلان شهرهای ایران محسوب می‌گردند. قادرپور و همکاران (۲۰۱۹) معتقدند رسانه‌های جمعی اعم از رسانه‌های اینترنتی (وبسایت‌ها و شبکه‌های اجتماعی) سپس رسانه‌های دیداری (تلویزیون)، رسانه‌های چاپی (روزنامه، کتاب...) و رسانه‌های شنیداری (راديو) بر ارتقای آگاهی از مسئولیت مدنی ورزشی ورزشکاران، مربیان، مدیران، داوران و تماشاگران تأثیر مثبت و معنی‌داری دارند و این چهار رسانه می‌توانند ۷۵ درصد از تغییرات آگاهی از مسئولیت مدنی ورزشی را پیش‌بینی نمایند. به ترتیب رسانه‌های اینترنتی، دیداری، چاپی و شنیداری دارای بیشترین ضریب تأثیر بر آگاهی از مسئولیت مدنی ورزشی بودند. همچنین آصفی و همکاران (۲۰۱۷) به این نتیجه رسیدند که نقش دیگران مهم و سطح فعالیت بدنی و مشارکت در ورزش نوجوانان، رابطه وجود دارد. همچنین، نقش حامی والدین، نقش الگوی دوستان و نقش هم‌کنش معلمان، بیشترین همبستگی را با سطح فعالیت بدنی نوجوانان و نقش مشوق والدین، الگوی دوستان و هم‌کنش معلمان، بیشترین همبستگی را با مشارکت در ورزش نوجوانان داشت. شریف آباد و همکاران (۲۰۲۲) گزارش دادند که ۱۶۵ کد اولیه استخراجی در قالب ۴۱ مقوله فرعی و ۱۱ مقوله اصلی شامل سیاست در ورزش، حمایت مالی، عوامل زیرساختی، پیشگیری و سلامت، توسعه ورزش بانوان، جریان‌ات مدنی ورزش، توسعه ورزش تربیتی، نگرش فرهنگ‌ساز، فناوری سلامت‌جو، وضع قوانین حمایتی و تشویقی، مدیریت و برنامه‌ریزی بر نهادهای سازی ورزش در خانواده‌های ایرانی تاثیرگذار می‌باشند. در تبیین این داده می‌توان اظهار کرد که وزارت ورزش و جوانان در راس و سازمان‌های ورزشی زیربط به عنوان سازمان‌های عملیاتی باید توجه ویژه‌ای را بر روی افزایش همکاری مراکز ورزشی با مدارس، علاقه جامعه به رویدادهای و فعالیت‌های ورزشی، علاقه خانواده‌ها به ورزش و رشد استعداد ورزشی فرزندان، توافق نسبی تمام اقشار جامعه بر اهمیت ورزش، افزایش آگاهی خانواده نسبت به ورزش، در دسترس بودن اخبار و اطلاعات ورزشی، در دسترس بودن دانش و علوم ورزشی، استفاده از تجربیات کشورهای موفق در زمینه استعدادیابی، پوشش رویدادهای ورزشی حرفه‌ای، پوشش رویدادهای ورزشی همگانی، افزایش نسبی پوشش ورزش زنان و کودکان، ثبت اطلاعات عملکرد ورزشی هر کودک، هدایت سازمان‌های و نهادهای مختلف به ورزش الگوسازی مناسب فرهنگی ورزشکاران موفق، ایجاد شور و شوق در میان کودکان برای ورزش کردن، الگوسازی از ورزشکاران موفق، افزایش سرمایه‌گذاری در ورزش کودکان، افزایش پایگاه‌های استعدادیابی در استان، ایجاد شبکه‌های استعدادیابی، اختصاص منابع کافی برای کشف و رشد استعداد، ساخت یک سازمان و مرکز آموزشی در زمینه ورزش صرف کند و به این نکته توجه داشته باشند که تفکر تک بعدی در بحث استعدادیابی نتایج مناسبی را در بر نخواهد داشت و نیازمند یک تفکر چترگونه به عوامل نام برده می‌باشیم. ۲ مقوله ضعف سیستم‌های اداری و ضعف‌های سیستمی شناسایی شدند که هرکدام از آن‌ها شامل قوانین و مقررات، فسادهای موجود در ورزش، ضعف در برنامه‌ریزی و سازماندهی امور ورزش و ضعف در امور اجرایی بودند. این یافته‌ها با نتایج شجاع و همکاران (۲۰۲۰)، سادات حسینی و همکاران (۲۰۲۲)، نظری و همکاران (۲۰۱۶) و لایتین و مریستو (۲۰۲۰) همخوان می‌باشد. یافته‌های شجاع و همکاران (۲۰۲۰) حاکی از نامطلوب بودن مولفه‌های بیمه‌های ورزشی، قوانین و مقررات، موارد متفرقه، مسئولیت‌های پزشکی و ثبت اطلاعات ورزشکاران و مطلوبیت مولفه‌های نظارت و سرپرستی، معیارهای مراقبتی و تجهیزات و امکانات داشت. به طور کلی آگاهی حقوقی در مربیان، مدرسان و اعضای هیات علمی امری است که به علت حساسیت‌های نهفته در آن و پرونده‌های حقوقی که در صورت نادیده گرفتن و عدم آگاهی از مسوولیت‌های آن متصور است ضروری به نظر می‌رسد. سادات حسینی و همکاران (۲۰۲۲) به این نتیجه رسیدند که شکل‌گیری فساد در ورزش حرفه‌ای ایران بر مبنای عوامل مختلفی قرار دارد. لذا زمانی که مکانیسم اثر این عوامل به‌درستی شناسایی و تشخیص داده شود می‌توان شاهد رشد علمی و پیشگیری از شکل‌گیری فساد در ورزش حرفه‌ای ایران بود. با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود که فدراسیون‌ها و حتی باشگاه‌های ورزشی به ایجاد یک سیستم نظارتی مشخص بر عملکرد مربیان، داوران، ورزشکاران و مدیران بپردازند. از طرفی بررسی‌های انجام شده توسط سازمان تربیت‌بدنی جمهوری اسلامی ایران طی سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ نشان داد که نه طرح اجرایی برای استعدادیابی در کشور وجود

دارد و نه دستگاه معینی به صورت جدی به استعدادیابی می‌پردازد. همچنین بین دستگاه‌های مختلف هماهنگی وجود ندارد و در این مورد بعضی از دستگاه‌ها به صورت جداگانه فعالیت می‌کنند. در تبیین این داده می‌توان اظهار کرد که وزارت ورزش و جوانان در راس و سازمان‌های ورزشی زیربنا به عنوان سازمان‌های عملیاتی باید توجه ویژه‌ای را بر روی نبود قوانین دست و پاگیر، عدم شفافیت قوانین مالی در حوزه استعدادیابی، عدم شفافیت قوانین جزایی در حوزه استعدادیابی، فامیل سالاری در روند استعدادیابی اخذ وجوه مالی برای انتخاب افراد ناشایست، استفاده از افراد نالایق و مریبان سفارشی در فرایند استعدادیابی، ضعف برنامه‌ریزی در فرایندهای استعدادیابی، ضعف برنامه‌ریزی در توسعه منابع انسانی (ورزشکار، مربی و ...)، ضعف برنامه‌ریزی برای تهیه و نگهداری تجهیزات و اماکن ورزشی، ضعف در نظام استعدادیابی ورزش، فقدان سیستم‌های استعدادیابی، عدم بهره‌برداری صحیح از تجهیزات و اماکن موجود، عدم اجرایی صحیح برنامه‌های موجود، نیمه‌تمام رها کردن افراد کشف شده، عدم توجه باشگاه‌ها به سرمایه‌گذاری و استعدادیابی در کودکان صرف کند و منافع ملی را به منافع شخصی ترجیح دهند و با یک دید آینده‌نگرانه و جامع اقدام به استعدادیابی کودکان در کشور به شکل صحیح و هماهنگ کنند. ۲ مقوله حمایت مالی و اقتصادی خانواده، حمایت‌های عاطفی و رفتاری عوامل مؤثر شناسایی شده که شامل مولفه‌هایی مانند توان اقتصادی و حمایت مالی خانواده، حمایت عمومی و کمک‌های نهادهای مربوطه، انگیزشی، بهداشتی، تعلق اجتماعی و تایید و همراهی می‌باشد. این نتایج با یافته‌های دادگر و همکاران (۲۰۲۲)، حسینی و همکاران (۲۰۱۳)، قاسمی (۲۰۱۷)، اشرف گنجویی و همکاران (۲۰۲۲) و رجبی و همکاران (۲۰۱۳) همخوانی دارد. حسینی و همکاران (۲۰۱۳) دریافتند که در زمینه بررسی و شناسایی عوامل راهبردی (نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید)، استعدادیابی در ورزش قهرمانی جمهوری اسلامی ایران به این نتیجه رسیدند که استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور با وجود برخورداری از نقاط قوت و فرصت‌هایی همچون: کثرت جمعیت جوان سرشار از استعداد در کشور، وجود اساتید متخصص و دانشکده‌های تربیت‌بدنی در کلیه مراکز استانی و برخی شهرستان‌های کشور، توجه مسئولان کشور به ورزش قهرمانی، وجود دفتر استعدادیابی در سازمان تربیت‌بدنی، وجود پایگاه‌های ویژه استعدادیابی و قهرمانی در ادارات تربیت‌بدنی مراکز استان‌ها با ضعف‌ها و تهدیدهایی از قبیل فعال نبودن وزارت آموزش و پرورش در امر استعدادیابی، نبود نظام آمایش و قطب‌بندی ورزش‌ها در نقاط مختلف کشور، فقدان طرح یکپارچه، اجرایی و ساختارمند در استعدادیابی، کمبود امکانات و تجهیزات مناسب برای استعدادیابی، سهم اندک باشگاه‌های ورزشی در پرورش استعداد، تقدم اقدامات سلیقه‌ای بر اجرای برنامه‌های راهبردی در بین برخی از مدیران ورزش کشور و تمرکز مسئولان ورزش کشور و رسانه‌های گروهی بر نتیجه‌گرایی در ورزش به جای فرایندگرایی، مواجه می‌باشد. قاسمی (۲۰۱۷) بیان داشته است که در ورزش کشف افراد با استعداد و گزینش آنها در سنین پایین و سپس هدایت، کنترل و ارزیابی آنها در صعود به بالاترین سطح از مهارت اهمیت زیادی دارد. فراگیر شدن ورزش و اهمیت آن در مناسبات بین‌المللی، توجه فراوانی از ناحیه دولت‌ها را متوجه این پدیده ساخته است. موفقیت کشورها در میادین ورزشی علاوه بر تاثیرات اجتماعی و اقتصادی، نمادی از ثبات و توانمندی‌های همه جانبه آن کشورها محسوب می‌شود و یکی از علل سرمایه‌گذاری بالای کشورها در ورزش قهرمانی و حرفه‌ای، از این مورد نشأت می‌گیرد. اشرف گنجویی و همکاران (۲۰۲۲) بیان کردند که داشتن برنامه اصولی برای استعدادیابی، ارائه طرحی جامع در جهت استعدادیابی و تخصیص منابع مالی کافی و وافی به امر استعدادیابی و برقراری ارتباط سازنده بین نهادهای متولی استعدادیابی می‌تواند مؤثر باشد. رجبی و همکاران (۲۰۱۳) دریافتند که استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور با تنگناها و چالش‌هایی همچون نگاه مدیران و مسئولان ورزش کشور به ورزش مدارس به عنوان پایه ورزش قهرمانی، فعالیت پایگاه‌های قهرمانی و مراکز استعدادیابی، حضور بخش خصوصی در استعدادیابی ورزش قهرمانی، فعالیت باشگاه‌های ورزشی در پرورش استعداد، تأثیر مسائل سیاسی بر عملکرد سازمان‌ها و نهادهای مجری استعدادیابی، فقدان نظام جامع حمایت از ورزشکاران و مریبان‌نخبه، فقدان شایسته‌سالاری در تعیین مدیران و مریبان‌ورزشی کشور، فقدان طرح یکپارچه، اجرایی و ساختارمند در استعدادیابی وضعیت اقتصادی معیشتی خانواده‌های دارای استعداد، محدودیت‌های حاکم بر فعالیت‌های ورزشی بانوان، امکانات و تجهیزات مناسب برای استعدادیابی و آمایش و قطب‌بندی ورزش‌ها در نقاط مختلف کشور مواجه است. تدوین برنامه راهبردی و انتخاب راهبردهای مناسب به‌منظور استفاده حداکثر از قوت‌ها و فرصت‌ها و برطرف ساختن ضعف‌ها و تهدیدها و کمک به کاهش آثار برخی از این تنگناها و چالش‌ها بر عملکرد استعدادیابی در ورزش قهرمانی پیشنهاد می‌شود. در تبیین این یافته می‌توان گفت: از آنجایی که حمایت مالی و اقتصادی خانواده و حمایت‌های عاطفی و رفتاری جز عوامل شناسایی شده می‌باشد پیشنهاد به تهیه ملزومات (لباس و وسایل) ضروری ورزشی، تهیه تغذیه متناسب ورزشی، فراهم کردن ایاب و

ذهاب، تهیه لوازم و امکانات، ارائه خدمات آموزشی باکیفیت، ایجاد شاخص‌ها و نورم‌های ورود کودکان در رشته‌های مختلف در اختیار گذاشتن اماکن ورزشی مناسب، تقبل هزینه‌های پزشکی و درمانی، تأیید و همراهی دوستان و اعضای گروه همسالان، تجهیز اماکن و تهیه لوازم ورزشی، تقبل هزینه‌های آموزشی، شبکه سازی و ارتباط قوی با مدارس تسهیل هماهنگی بین آموزش‌های ورزشی و تحصیل در مدارس، ارائه مشوق‌ها و انگیزاننده‌ها برای دانش‌آموزان موفق، ارائه مشوق‌ها و انگیزاننده‌ها برای مربیان و مدیران موفق، معرفی و پوشش اجتماعی ورزشکاران و مجریان برجسته، ارائه دانش رفتاری و عاطفی برای مربیان و دانش‌آموزان، ارائه خدمات درمانی و مشاوره عاطفی رفتاری برقراری رابطه دوستانه بین مربیان و دانش‌آموزان، ارائه خدمات درمانی و مشاوره عاطفی رفتاری، ارائه دانش رفتاری و عاطفی برای مربیان و دانش‌آموزان، زمینه‌سازی موقعیت اجتماعی مناسب برای افراد مستعد، معرفی ورزشکاران و مربیان موفق در رسانه‌ها، تقدیر و تشکر و ارائه جوایز متناسب با دستاوردها، تأیید و همراهی اعضای خانواده، تأیید و همراهی دوستان و اعضای گروه همسالان، تأیید و همراهی اعضای خانواده و تأیید و همراهی پیشکسوتان و افراد اثرگذار ورزشی و اجتماعی می‌شود. به عنوان نتیجه گیری کلی باید اذعان داشت که در دو دهه اخیر بسیاری از کشورهای جهان توجه ویژه‌ای به مفهوم استعدادیابی در ورزش داشته‌اند و ساز کارهای اجرایی آن را به اجرا گذاشته‌اند تا به‌عنوان راه‌حلی مناسب برای ارتقا سطح ورزش در ابعاد ملی و بین‌المللی مورد استفاده قرار گیرد و اثرات مثبت اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی زیادی را به همراه داشته باشد. داشتن برنامه اصولی برای استعدادیابی، ارائه طرحی جامع در جهت استعدادیابی و تخصیص منابع مالی کافی و وافی به امر استعدادیابی و برقراری ارتباط سازنده بین نهادهای متولی استعدادیابی می‌تواند مؤثر باشد. به موجب اینکه فرایند استعدادیابی یک فرایند پیچیده، زمان‌بر و هزینه‌بردار است و انجام آن مستلزم برآیند مطلوب است، پیشنهاد می‌گردد محرک‌های تسهیل‌کننده این فرایند بیش از پیش تقویت شود. برای این منظور باید از تجربیات کشورهای صاحب سبک در امر استعدادیابی ورزش دانش‌آموزی استفاده شود، امکانات و ابزار بروز تأمین گردد، نیروی انسانی متخصص که بتواند در امر استعدادیابی فعالیت کند پرورش یابد و مدرسی که به صورت ویژه و تخصصی به برخی رشته‌های ورزشی می‌پردازند، احداث گردد. از آنجا که قدرت پیش بینی آزمون‌های استعدادیابی برای آینده کافی نیست و پیش بینی عملکردهای تخصصی دشوار است، پیشنهاد می‌گردد در امر استعدادیابی به اصول مطرح شده توجه شود. ورزش دارای اثرات اقتصادی زیادی می‌باشد که شامل اثرات اقتصادی مستقیم از جمله تولید کالا، تولید خدمات، صادرات ورزشی، اشتغال‌زایی و گردشگری ورزشی و اثرات غیرمستقیم اقتصادی مانند کاهش هزینه‌های درمان، ارتقا سطح سلامت، افزایش کارایی نیروی کار و غنی‌سازی اوقات فراغت افراد اشاره کرد. بر مبنای نتایج برآمده از این پژوهش پیشنهادهایی به سیاست‌گذاران حوزه استعدادیابی ورزشی ارائه شده است که عبارتند از در سطح استان‌های کشور پایگاه‌های استعدادیابی متناسب با هر رشته احداث شود و از متخصصان و فارغ‌التحصیلان تربیت بدنی در جهت پایش علمی کودکان استفاده شود. صدا و سیما در برنامه‌های ورزشی خود بیشتر به امر ورزش کودکان و پرورش استعداد کودکان بها دهد و برنامه‌های را در این رابطه به صورت منظم تدوین و پخش کند. قوانین و مقررات سخت و دست و پا گیر حذف شود تا انگیزه استعدادیاب‌ها برای انجام فرایند استعدادیابی بیشتر شود. در انجام این پژوهش محدودیت‌هایی شامل حال پژوهشگران شد که می‌توان به عواملی مانند عدم دسترسی به برخی از متخصصان این امر به دلیل نبود وقت مناسب به جهت مشغله کاری اشاره نمود که تعدادی از مصاحبه‌ها لغو گردید، اما باید متذکر شد که با همین تعداد مصاحبه انجام‌شده (۱۷ مصاحبه)، اهداف تحقیق به اشباع نظری رسید. علاوه بر نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه‌ای برای انجام پژوهش‌های دیگر و جلب توجه جامعه علمی کشور به چالش و موانع ورزش و فعالیت بدنی کودکان را فراهم کند. همچنین می‌توان به شکل کمی یافته‌های پژوهش حاضر را مورد بررسی قرار داد.

تقدیر و تشکر

از تمامی شرکت‌کنندگان در پروسه پژوهش کمال قدرانی را داریم.

منابع

- Abbasi, Nazari, Safari, Marjan. Influential indicators of citizen sports in Iran's big cities. Iranian health education and health promotion quarterly. 2021 Jul 10;9(2):115-32.(in Persian)
- Asefi, amozade. Developing a model of the role of important others and the participation of adolescents in physical activity and sports. Research in educational sports. 2017 Dec 22;5(13):17-38.(in Persian)

- Azar, Mersa, Karimi, Nadi. Identifying and presenting a network of organizational coaching themes for university managers. *Research in educational systems*. 2021 Sep 23;15(54):80-90.(in Persian)
- Barracough S, Till K, Kerr A, Emmonds S. Methodological approaches to talent identification in team sports: A narrative review. *Sports*. 2022 May 24; 10(6):81.
- Coutinho P, Mesquita I, Fonseca AM. Talent development in sport: A critical review of pathways to expert performance. *International journal of sports science & coaching*. 2016 Apr; 11(2):279-93.
- Dadgar B, Ashraf Ganjouei F, Esmaeli M. Identifying effective factors in identifying student sports in a comprehensive information management system. *Strategic Studies on Youth and Sports*. 2022 May 22;21(55):113-30.(in Persian)
- Derakhshanfard, Salehi, Amir Masoud, Nazari, Mahmoud, Ghanbari. Obstacles to the development of virtual education in Urmia University of Medical Sciences from the perspective of faculty members. *Development strategies in medical education*. 2021 Mar 10;8(1):69-79.(in Persian)
- Ehsani, Mohammad and Kashkar, Sara. (2013). *Management of leisure time and recreational sports*, Tarbiat Modares University Publications.(in Persian)
- Ghasemzadeh Mirkalai, Ebrahim, Razavi, Amirnejad. Investigating factors affecting the development of talents of Iranian athletics athletes. *Research in sports management and movement behavior*. 2017 Dec 10;5(10):37-46.(in Persian)
- Hosseini, Shahu, Hamidi, Mehrzad, Rajabi victims, Asia, Sajjadi, Nasrullah. Identifying the strengths, weaknesses, opportunities and threats of talent acquisition in the championship sports of the Islamic Republic of Iran and the bottlenecks and challenges facing it. *Sport Management*. 2013 Jun 22;17:29-54.(in Persian)
- Houlihan B, Green M. Modernization and sport: The reform of Sport England and UK Sport. *Public administration*. 2009 Sep; 87(3):678-98.
- Jamali Mahmoud, Jabari Nahid, Moradi Mohammad Reza. The relationship between the analysis of job loss and the sources of stress and the methods of coping with it in the referees of the Premier League of Iranian football. 815-828.(in Persian)
- Javadipour, Mohammad, Sami Nia, Mona. Explaining the strategic position and presenting the strategy for the development of public sports in Iran. *Contemporary researches in sports management*. 2013 Aug 23;3(5):15-28.(in Persian)
- Kargar Sharif Abad, Nazari, Salimi. Explanation of health-oriented influencing factors on the institutionalization of sports in Iranian families. *The dawn of Yazd health*. 2022 May 10;21(1):43-56.(in Persian)
- Khorram, Sahara Nejad, Kafi. Designing a sports park in Hamadan using the approach of urban social vitality development. *Environmental science and technology*. 2021 Aug 23;23(6):14-201.(in Persian)
- Khosravi, Azar, Ramezani Nejad, Mohammadian. Designing a conceptual model of basic sports development management: a case study of gymnastics. *Sports management and development*. 2022 Sep 25.(in Persian)
- Kirk D. *Physical education futures*. Routledge; 2009 Sep 10.
- Larkin P, Reeves MJ. Junior-elite football: time to re-position talent identification? *Soccer & Society*. 2018 Nov 17; 19(8):1183-92.
- Li C, Martindale R, Wu Y, Si G. Psychometric properties of the Talent Development Environment Questionnaire with Chinese talented athletes. *Journal of sports sciences*. 2018 Jan 2; 36(1):79-85.
- Mahlangu EE, Njoko MB, Lethoko MX. Implementation of School Sport Policy for Public Schools; Lessons from Mgwanya Circuit, Mpumalanga Province, South Africa. *Acta Universitatis Danubius. Administratio*. 2019 Mar 29; 10(2).
- Meristö T, Laitinen J. Tulevaisuuden näkymiä työterveyshuoltoon. Yhteistyöllä toimivampi työikäisten terveydenhuolto: TYÖKE-Verkostoilla tehoa SOTEen, työkyvyn tukeen JA työikäisten terveyteen-hankkeen loppuraportti. 2020.
- Mills a, Butt J, Maynard I, Harwood C. Examining the development environments of elite English football academies: The players' perspective. *International Journal of Sports Science & Coaching*. 2014 Dec; 9(6):1457-72.
- Mirsoleimani, ghaderpour, Idris, Naderian, Yari. The role of mass media in promoting awareness of sports civic responsibility. *Media studies*. 2019 Sep 23;46(14):41-55.(in Persian)
- Mooney SJ, Pejaver V. Big data in public health: terminology, machine learning, and privacy. *Annual review of public health*. 2018 Apr 1; 39:95-112.
- Nazari, Yousefi, Eidi. Comparing and determining the priority of the quality assessment factors of the sports talent development system from the perspective of the stakeholders. *Sports management and development*. 2016 Aug 10;5(1):19-35.(in Persian)
- Nosanchuk TA. The way of the warrior: The effects of traditional martial arts training on aggressiveness. *Human Relations*. 1981 Jun; 34(6):435-44.
- Pion J, Hohmann A, Liu T, Lenoir M, Segers V. Predictive models reduce talent development costs in female gymnastics. *Journal of sports sciences*. 2017 Apr 18; 35(8):806-11.

- Pitney WA, Parker J. Qualitative research in physical activity and the health professions. Champaign, IL: Human Kinetics; 2009.
- Ratten V, Jones P. Future research directions for sport education: Toward an entrepreneurial learning approach. *Education+ Training*. 2018 May 23; 60(5):490-9.
- Sadat-Hosseini, Zarei, Haji-Enzahi. Identifying factors affecting the formation of corruption in professional sports in Iran. *Strategic studies of sport and youth*. 2021 Dec 22;54(20):75-95.(in Persian)
- Shajie, Kianoush, Talebpour. Analysis of the state of awareness of legal responsibilities in sports. *Physiology and management research in sports*. 2020 Nov 12;12. .(in Persian)
- Wang CK, Pyun DY, Li C, Lee MS. Talent development environment and achievement goal adoption among Korean and Singaporean athletes: Does perceived competence matter?. *International Journal of Sports Science & Coaching*. 2016 Aug; 11(4):496-504.
- Williams AM, Ford PR, Drust B. Talent identification and development in soccer since the millennium. *Journal of sports sciences*. 2020 Jun 17; 38(11-12):1199-210.